

NIEUW – PORTRET – D’Onofrio: spelersmakelaar stapt in de veiligheidsindustrie

Date : 18 februari 2018

In Italië heet hij Licio D’Onofrio. In Portugal Luciano D’Onofrio. En in België Lucien D’Onofrio. In België werd hij aangetrokken door Ghelamco-eigenaar [Paul Gheysens](#) om zijn eersteklasser FC Antwerp te leiden. D’Onofrio bouwde een vermogen op als spelersmakelaar. Een aantal veroordelingen op zijn kerfstok zorgen er echter voor dat hij van de FIFA geen makelaar mag zijn. Dat was geen beletsel. De opbrengst van zijn makelaarsactiviteiten investeert hij volop, in de eerste plaats in Luik en Antwerpen. Hij bouwt onder meer een ambitieus veiligheidsbedrijf uit dat zich nu ook in Vlaanderen verankert. Een portret in drie delen van één van de meest intrigerende voetbal spelverdelers in Luik, Antwerpen en België, met zakelijke belangen in de horeca, vastgoed, de sport, de communicatie en de veiligheidsindustrie. Vandaag in deel 1: de voorgeschiedenis van stromannen en offshore financiering.

Een driedubbele breuk van het scheenbeen maakte in 1983 een einde aan de

professionele voetbalcarrière van de dan 28-jarige Luciano D'Onofrio, de zoon van een Italiaans-Belgische mijnwerker die op dat moment in Portugal voetbalde. Een jaar later gaat hij werken voor de Italiaanse ploeg Inter Milan. Hij wordt er algemeen directeur. Van Milan stapt hij later over naar FC Porto.

In 1991 houdt hij het voetbalmanagement voor bekeken en kiest hij resoluut voor het grote geld. Hij wordt spelersmakelaar. En met succes. Hij komt tussen voor wereldspelers zoals Alen Bokšić, Vítor Baía, André Cruz, Marcel Desailly, Didier Deschamps en Zinédine Zidane. Via contacten met voetbalclub Marseille leert hij André-Louis Dreyfuss kennen, op dat moment de sterke man bij Adidas. In 1998 neemt die laatste samen met D'Onofrio de Belgische eersteklasser Standard de Liège over. D'Onofrio is op dat moment nog makelaar en kan geen club bezitten. Officieel treedt Dreyfuss op als eigenaar maar iedereen vermoedt dat de cash van D'Onofrio komt. Later zal hij Standard verkopen aan Roland Duchâtelet voor 41 miljoen euro.

Op dat moment lopen al verschillende gerechtelijke onderzoeken tegen de man. Vooral de Franse justitie houdt hem in het oog. In 1997 wordt hij veroordeeld voor zijn aandeel in de financiële malversaties van Bernard Tapie bij Olympique Marseille. Een jaar later volgt een nieuwe veroordeling, steeds met uitstel, voor illegale commissies uitgekeerd tijdens het beheer van Paris Saint-Germain tussen 1986 en 1990. In 1999 krijgt hij een boete van 46.000 euro, ditmaal voor zijn rol als tussenpersoon bij transfers van Girondins de Bordeaux.

In oktober 2004 schrijft de Franse justitie een aanhoudingsbevel uit tegen D'Onofrio. In maart 2005 gaat de makelaar zich aandienen bij de Franse politie in Marseille. Hij wordt opgepakt en weer vrijgelaten na betaling van 0,4 miljoen euro borgsom. Zijn aanhouding heeft betrekking op inbreuken tijdens de periode 1997 – 1999. In 2007 wordt hij veroordeeld tot 2 jaar gevangenisstraf waarvan 6 maand effectief, en een boete van 200.000 dollar. Hij mag 2 jaar niet actief zijn in het voetbal. Zowel in beroep als in cassatie wordt zijn straf bevestigd.

De FIFA verbiedt D'Onofrio op te treden als spelersmakelaar. Dat moet dan maar via stromannen en anonieme offshore vennootschappen.

De veroordelingen in Frankrijk zijn een lelijke streep door zijn rekening. Het FIFA-reglement over spelersmakelaars stelt dat een makelaar een onberispelijke reputatie moet hebben en niet schuldig mag bevonden zijn aan enig delict. Maar dat zal hem niet tegenhouden. Het blad Voetbalmagazine ontdekt, dank zij data die zijn openbaar gemaakt op de Portugese website FootLeaks, dat Luciano D'Onofrio in een periode van 10 jaar betrokken was bij een dozijn transfers en TPO's of voluit Third Party Ownership, een constructie die verboden is door de FIFA sinds 1 april 2015. Ze schatten zijn inkomen in die periode op bijna 15 miljoen euro. Dat komt neer op ongeveer 1,5 miljoen euro per jaar. Om zijn tussenkomsten te verbergen werkt D'Onofrio met tussenpersonen en stromannen.

De bijwijken zeer aimabele en bijwijken zeer agressieve figuur van D'Onofrio is ondertussen ook in het oog van de Luikse justitie gelopen. Volgens het gerecht is hij de spilfiguur in een belangrijk witwascircuit. D'Onofrio zou allerlei constructies op poten hebben gezet om zwart geld via transfers en lonen wit te wassen. Zo kregen spelers bij Standard een flink salaris betaald terwijl ze op papier slechts voor een minimumloon voetbalden. Het grootste deel van het zwarte geld werd hen toegestopt via bedrijfjes gevestigd in Panama, Cyprus, Groot-Brittannië, Ierland en Liechtenstein, gecontroleerd door een Zwitserse vennootschap. De fiscus legde beslag op 3,3 miljoen euro. D'Onofrio betaalde 1,5 miljoen euro in een afkoopovereenkomst om een correctioneel proces wegens fraude te ontlopen.

Morgen in deel 2: De netwerker Luciano D'Onofrio manoeuvreert Paul Gheysens naar de eerste rij